ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobkyně **M. K.** , nar. X, bytem X, zastoupené Mgr. Petrem Miketou, advokátem se sídlem Ostrava 10, Jaklovecká 18, proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí ČR** se sídlem Praha 2, Na Poříčním právu 1/376, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11.6.2012 sp. zn. SZ/488/2012/9S-MSK, č.j.: MPSV-UM/5015/12/9S-MSK S/15, **o doplatku na bydlení,**

t a k t o :

I. Žaloba **se z a m í t á.**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Advokátu Mgr. Petru Miketovi **s e** odměna za zastupování žalobkyně **n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 11.6.2012 sp. zn. SZ/488/2012/9S-MSK, č.j.: MPSV-UM/5015/12/9S-MSK S/15 žalovaný změnil rozhodnutí Úřadu práce ČR, krajské pobočky v Ostravě ze dne 15.3.2012 MPSV-UP/1292647/12/HMN, kterým nebyl žalobkyni přiznán doplatek na bydlení a to tak, že výrok tohoto rozhodnutí zní: „Úřad práce České republiky – krajská pobočka v Ostravě, kontaktní pracoviště Ostrava-

Zábřeh, Na Obvodu 1098/41, 703 00 Ostrava 3, příslušný k rozhodnutí podle § 5 odst. 1 zákona č. 73/2011 Sb. o úřadu práce České republiky a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a v souladu s § 33, § 61 a § 67 zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, v souladu se zákonem č. 500/2004 Sb. správní řád, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl nepřiznat dávku doplatek na bydlení M.K., nar.X, trvale bytem X“. Žalobkyni nebyl doplatek na bydlení přiznán z toho důvodu, že jí nebyl přiznán příspěvek na živobytí a její příjem přesáhl částku živobytí a rovněž přesáhl 1,3 násobek částky živobytí, tj. 2.860,- Kč.

Žalobkyně podala proti rozhodnutí žalovaného včasnou žalobu, ve které uvedla, že je osobou se zdravotním postižením již od tří let věku, že od roku 2008 byla zbavena nároku na ošetření při dušnosti a další a že byly navíc zrušeny léky, které užívala 3x2 tablety (Syntophylyn) dlouhodobě od útlého věku. Jejím příjmem je částečný invalidní důchod I. stupně ve výši 5.188,- Kč a příspěvek na bydlení 2.043,- Kč. Po úhradě nájmu bytu, elektřiny, plynu, odpadu a telefonu a průkazky dopravního podniku jí zbývá 101,9333 Kč denně na jídlo, ošacení, hygienu a další. V roce 2008 měla velké bolesti pravé nohy a byla nucena navštívit lékaře se žádostí o pomoc. Lékař jí sdělil, že až zaplatí 30,- Kč, tak jí dá injekci proti bolesti. Protože je neměla, byla ošetřena až na pohotovosti v nemocnici a byla nucena zadlužit se na 90,- Kč. Poté, kdy jí byla ukončena pracovní neschopnost, byla nucena se zaevidovat na úřadu práce a podpora v nezaměstnanosti činila 99,- Kč měsíčně. V této evidenci je doposud a práce pro ní není žádná. Lékaři jí bylo řečeno, ať si požádá o papír na ošetření, tedy rozhodnutí, kterým se prokáže, aby nemusela hradit poplatek 30,- Kč. Musela čekat na rozhodnutí, které bylo posléze vydáno a proti kterému podává žalobu. Žalobkyně dále v žalobě namítala, že jí zákon oproti jiným osobám znevýhodňuje, zatímco její příjem je 5.188,- Kč, po úhradě za bydlení 3.269,- Kč a z příjmu jí zůstane 1.919,- Kč, tj. 63,96 Kč na celý den na stravu. Žalobkyně žádá o pomoc ve vydání rozhodnutí, že nemusí hradit 30,- Kč poplatek ani 90,- Kč za poplatek u lékaře v případě nutného ošetření.

Žalovaný se k podané žalobě žalobkyně vyjádřil tak, že napadené rozhodnutí správního orgánu I. stupně změnil ve výroku tím, že jej doplnil o právní ustanovení, podle něhož bylo rozhodováno. V části týkající se nepřiznání doplatku na bydlení ponechal napadené rozhodnutí žalovaný beze změny. Navrhoval, aby žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 11.6.2012 sp. zn. SZ/488/2012/9S-MSK, č.j.: MPSV-UM/5015/12/9S-MSK S/15, připojeným správním spisem Úřadu práce ČR, krajské pobočky v Ostravě, kontaktní pracoviště Ostrava sp. zn. MPS-UP/1292647/12/HMN, správním spisem žalovaného sp. zn. SZ/488/2012/9S-MSK a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z obsahu správního spisu správního orgánu I. stupně vzal krajský soud za prokázáno, že žalobkyně uplatnila žádost o doplatek na bydlení dne 30.1.2012. Tento správní spis obsahuje oznámení o změně výše dávky státní sociální podpory žalobkyně ze dne 17.11.2011 s tím, že se jí snižuje příspěvek na bydlení od 1.10.2011 do 30.6.2012 z částky 2.050,- Kč na částku 1.677,- Kč. Rozhodnutím ze dne 15.3.2012 Úřad práce ČR, krajská pobočka v Ostravě nepřiznal žalobkyni dávku doplatek na bydlení s odůvodněním, že podmínkou nároku na tento doplatek je získání nároku na příspěvek na živobytí. Žádost žalobkyně o přiznání dávky pomoci v hmotné nouzi – příspěvek na živobytí ze dne 30.1.2012 byla zamítnuta. Součástí správního spisu je podané odvolání žalobkyně proti tomuto rozhodnutí ze dne

4.4.2012 a doplnění tohoto odvolání ze dne 9.5.2012, jakož i rozhodnutí žalovaného o tomto odvolání. Z obsahu správního spisu žalovaného krajský soud zjistil, že kromě odvoláním napadeného prvoinstančního rozhodnutí, odvolání žalobkyně a rozhodnutí o tomto odvolání, je jeho součástí i tzv. kalkulační list, ve kterém je mimo jiné uveden celkový započtený příjem žalobkyně za rozhodné období 5.154,80 Kč.

Kromě výše uvedených listinných důkazů žalobkyně předložila s podanou žalobou další oznámení o změně výše příspěvku na bydlení ze dne 19.1.2012, kterým jí tento příspěvek byl zvýšen od 1.1.2012 do 30.6.2012 z částky 1.677,- Kč na 2.043,- Kč. Dále předložila rozhodnutí Úřadu práce ČR, krajské pobočky v Ostravě ze dne 7.4.2011, kterým jí byla přiznána podpora v nezaměstnanosti od 7.3.2011 ve výši 129,- Kč měsíčně po dobu prvních dvou měsíců, ve výši 99,- Kč měsíčně po dobu dalších dvou měsíců a 90,- Kč měsíčně po zbývající podpůrčí dobu. Dalším rozhodnutím téhož úřadu práce ze dne 1.6.2012 byla žalobkyni přiznána podpora při rekvalifikaci od 21.5.2012 ve výši 119,- Kč. Podle oznámení o změně výše příspěvku na bydlení byl tento příspěvek žalobkyni od 1.4.2012 do 30.6.2012 zvýšen z částky 2.043,- Kč na 2.180,- Kč.

Podle ust. § 2 odst. 2 písm. b) zákona č. 111/2006 Sb. o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů se osoba nachází v hmotné nouzi, jestliže její příjem dosahuje sám nebo spolu s příspěvkem na živobytí podle ust. § 4 odst. 1 písm. a) částek živobytí, ale nepostačuje k zabezpečení odůvodněných nákladů na bydlení a služby s bydlením bezprostředně spojené.

Podle ust. § 33 odst. 3 téhož zákona podmínkou nároku na doplatek na bydlení je získání nároku na příspěvek na živobytí. Doplatek na bydlení lze přiznat s přihlédnutím k jejím celkovým sociálním a majetkovým poměrům také osobě, které příspěvek na živobytí nebyl přiznán z důvodu, že příjem osoby přesáhl částku živobytí osoby, ale nepřesáhl 1,3 násobek částky živobytí osoby.

Podle ust. § 33 odst. 4 citovaného zákona není-li příspěvek na živobytí poskytován, činí částka osoby její existenční minimum. Částky existenčního minima přitom upravuje zákona č. 110/2006 Sb. a její výše v době vydání žalobou napadeného rozhodnutí činila 2.200,- Kč.

V projednávané věci je tedy nesporné, že žalobkyně žádost o dávku státní sociální podpory – doplatek na bydlení uplatnila dne 30.1.2012. Žalobkyni nebyl přiznán příspěvek na živobytí (viz shora citované ust. § 33 odst. 3 zákona o pomoci v hmotné nouzi, věty první). Pokud jde o podmínky přiznání doplatku na bydlení se zřetelem k celkovým sociálním a majetkovým poměrům žalobkyně, rozhodným obdobím v jejím případě byly měsíce říjen, listopad a prosinec 2011, přičemž v měsíci říjnu a listopadu 2011 byl jejím příjmem invalidní důchod ve výši 5.102,- Kč a podpora v nezaměstnanosti ve výši 90,- Kč a v měsíci prosinci částka invalidního důchodu 5.102,- Kč a 18,- podpora v nezaměstnanosti. Měsíční příjem žalobkyně v tomto období tedy činil 5.154,80 Kč a po odečtení odůvodněných nákladů na bydlení ve výši 30% příjmů převyšuje 1,3 násobek částky živobytí, která podle výše citovaného ust. § 33 odst. 4 zákona č. 111/2006 Sb. o pomoci v hmotné nouzi činí 2.860,- Kč.

Ze shora uvedeného plyne, že zákon č. 111/2006 Sb. ve znění pozdějších předpisů váže nárok na příspěvek na živobytí na splnění stanovených podmínek jimiž jsou výše příjmů žadatele o tento příspěvek, výše nákladů na bydlení a částky živobytí. Posuzování těchto podmínek je tedy zákonem dané a platí bez rozdílu pro všechny kategorie občanů. Nelze tedy souhlasit s žalobní námitkou, že uvedený

zákon je pro určitou skupinu občanů diskriminační, resp. že je znevýhodňuje. Domáhala-li se žalobkyně po správním orgánu a posléze i v podané žalobě vydání rozhodnutí, že nemusí hradit 30,- Kč poplatek ani 90,- Kč poplatek u lékaře v případě nutného ošetření, tomuto návrhu krajský soud vyhovět nemohl už proto, že v této věci není pravomocný. Regulační poplatek pojištěnec s ohledem na ust. § 16a odst. 2 písm. d) zákona č. 48/1997 Sb. v platném znění neplatí pojištěnec, který se prokáže rozhodnutím, oznámením nebo potvrzením vydaným orgánem pomoci v hmotné nouzi o dávce. Protože však žalobkyni dávka pomoci v hmotné nouzi přiznána nebyla, nemohl jí toto potvrzení vystavit ani správní orgán.

Soud vzhledem k výše uvedenému a v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl žalobu jako nedůvodnou, rozhodoval v souladu s ust. § 51 s.ř.s. bez nařízení jednání.

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení přiznána, neboť žalobce nebyl úspěšný a žalovaný toto právo ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s.)

Ustanovenému právnímu zástupci žalobkyně odměna za zastupování žalobkyně přiznána nebyla, neboť podle obsahu spisu právní zástupce žalobkyně žádný úkon právní služby v této neprovedl.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 27. března 2014

Za správnost vyhotovení: **Samosoudce:**

JUDr. Petr Indráček